

razumjeli o katolicizmu, a ipak se nisu žacali na najgori način o njemu suditi. To je uzbunilo moje znanstveno čuvstvo“ (str. 24).

Ova spoznaja dovela ga neposredno do te misli da konvertira; uz molitvu i ponizno traženje istine dolazio je tomu sve bliže. I našao se na stijeni, koja je Crkva, čiju je apologiju obradio u sljedećem poglavljju.

Imade jedno posebno poglavlje o euharistiji. Koli nježno i pobožno je pisano to poglavje! Osjećaš onu hladnoću protestantizma, atopljinu Crkve kat. Koliko bi se katalikâ moralо pred tim konvertitom zastidjeti?

Upravo je sjajno pisano poglavlje o slobodi katol. Crkve. Pripovijedali su mu, da katol. Crkva tiranizira savjest, da ubija slobodu. A on kaže, da je sada tek slobodan.

Na svršetku ispituje Ruville uzroke, odake tolika mržnja na Crkvu katol. Odgovara, da je reformacija tu mržnju umjetno odgojila time, što je Crkvu prikazivala u najgorjem svjetlu, samo da ju pristaše reformacije ne bi spoznali, kakva u istinu jest te onda k njoj pristupali.

Djelo svršava s pozivom: natrag k svetoj Crkvi!

Paul Loewengard: *La splendeur catholique.* Perrin, Paris, str. 298, 1910. cijena Fr. 3'50.

Franceski literat Loewengard, porjetlom Židov, prešao je na katolicizam — opet jedan u Franceskoj iza Brunetiéra, Coppéa, Bourgeta, Huysmans-a, Rettéa. U tom svom djelu pripovijeda pisac postepeno svoje obraćenje „du judaïsme à l' Eglise“. On piše za sebe „i danas onaj bezbožni i strastveni Židov nastoji, da bude

kršćanin podvržen Isusu Kristu i njegovoј Crkvi“. Utješljive su te pojave, ali i ozbiljna opomena za mnogoga katolika, koji svoju vjeru zbacuju.

Dr. Jos. Rademacher: *Der Weltuntergang.* Münchener Volksschriftenverlag, 1909. cijena 60 Pf.

Već od nekoliko godina izlazi u Monakovu uspjela apologetička zbirka sa naslovom „Glaube und Wissen“. Volkstümliche Apologie auf wissenschaftlicher Grundlage, koja je u svesci svojoj 19/20 izdala gore spomenuta knjižicu.

R. si je stavio u toj brošuri za cilj, da pokaže da nema protuslovija između sv. pisma i prirodnih znanosti (kozmičke fizike) s obzirom na propast svijeta. Zato najprije razlaže dotična mjesta sv. pisma, koja se odnose na propast svijeta, a zatim raspravlja o pojedinim teorijama, koje tumače katastrofu svijeta (sukob sa kometom ili meteoritima, Zöllnerovu, Sceligerovu i Vogel-Wilsingovu teoriju). Svoj je cilj pisac postignuo.

Dr. K. Ziesché: *Verstand und Wille beim Glaubensakt. Eine spekulativ-historische Studie aus der Scholastik im Anschluss an Bonaventura.* Schöningh, Paderborn, 1909. str. VI. + 151, cijena 3 M.

Ova studija obraduje problem, na koji način kod čina vjere (*actus fidei*) sudjeluju razum i volja kao njegovi naravni faktori. Pisac taj problem obraduje u okviru skolastike s osobitim obzirom na sv. Bonaventuru. Iza općenitoga uvida o sv. Bonaventuri i historijskom razvoju problema do njega razvija Z. ponajprije pojam vjere (32—45), zatim filozofiske temelje spekulativnog problema vjere

(45—75), nadalje analizu čina vjere (76—114), na koncu riješava stavljen si problem (115—148). Bit se problema sastoju u pitanju: dalje vjera čin razuma ili volje ili obiju duševnih sposobnosti zajedno. Ako ovo posljednje stoji, pita se dalje: tko imade kod tog čina prednost, razum ili volja? Sv. Bonaventura kao i sv. Toma riješavaju problem time što kažu, da je vjera čin razuma, ali kćđ kojega volja bitno sudjeljuje, jer ona mora nadoknadi time što slobodno pristaje uz koju objavljenu istinu nutarnju evidenciju, kojom se obično dolazi do spoznaje.

Pisac je ovaj teški i djelomično subtilni problem obradio u lako razumljivom jeziku. Djelo se osobito preporuča radi važnosti pitanja koje obradjuje.

Viktor Cathrein S. I.: Die katholische Weltanschauung in ihren Grundlinien mit besonderer Berücksichtigung der Moral. Ein apologetischer Wegweiser in den grossen Lebensfragen für alle Gebildete. Herder, Freiburg i Beč, 1909. 2 izd. str. XVI—578 cijena K 7:20.

Danas se napada sa sviju strana na katol. svjetovno i životno nazoranje, na katolički moral. Stoga je dužnost svakoga katolika, da svoju vjeru upozna i u njoj se utvrdi te da bude spreman napadaju protivnika uspješno pobijati. To nam pruža ovo najnovije Cathreinovo djelo, koje je u prvom izdanju imalo naslov „Die katholische Moral in ihren Voraussetzungen und ihren Grundlinien“.

Djelo se raspada u tri knjige. Prva knjiga (str. 5—171) raspravlja o čovjeku sa naravnog gledišta. Tu su osobito zanimiva poglavlja: da li se je čovjek razvio ili je

stvoren, o generaciji aequivoca, moderni nazori o zadnjoj svrsi čovjeka. Osobito valja ovdje istaknuti poglavlje (str. 38—44) o principu kauzaliteta, u kojem C. jasno i dosta lako shvatljivo pobija Kantovu nauku, koji tvrdi, da kauzalni princip vrijedi samo za prikaze vidljivoga svijeta, a i za ove, da je on sasma subjektivne naravi, te nam ne dopušta na zbiljsko dogadjanje izvan našega uma zaključivati, i tako potkapa temelj našim dokazima o opstanku Boga. Druga knjiga (str. 172—319) nosi naslov : Kršćanin u svjetlu svrhnunaravne objave. U prvom poglavlju dokazuje istinitost kršć. objave, a u drugom govori: o Crkvi Kristovoj. Ovdje bi istaknuo lijepo poglavlje o svjedočanstvu konvertita, da je rimo-katol. Crkva prava Crkva Kristova. Pisac spominje nje mačke i engleske konvertite, neznam zašto nije spomenuo nijednoga ruskoga ili franceskoga konvertita. U trećoj se knjizi (str. 320—563) radi o temeljnim potezima katol. morala. U trećem poglavlju, gdje govori o vjeri, sve je doduše rekao što na stvar spada, ali je odviše zbijeno i kratko a da bi se od neteologa moglo dobro razumjeti. Na str. 365. govori o molitvi, te kratko ali jasno riješava običajnu poteškoću proti molitvi. Lijepih ideja imade u 7. poglavlju: Kršćanska obitelj, gdje ćeš naći gdjekopoju poteškoću, koju si češće čuo ili čitao, a da je nisi znao potpuno riješiti, solidno riješenu. Jedno od najuspjelijih je poglavlje: Prigovori proti katol. moralu; tu se je pisac obširno obazreo u glavnom na sve savremene poteškoće u tom predmetu (Heteronomie, Unterdrückung der Persönlichkeit, Die Moral der Selbst-